१८ सर्गः हसन्तोनोऽस्मान् क्षुद्रान् कुर्व्वन्त्याचक्षते वा क्षुद्रशब्दात् पूर्व्ववत् ञिः वाढान्तिकेत्यादिना क्षोदादेशः दृप्तादुष्टलोकाः क्षुद्राः क्षुद्र लोकादृत्यन्ये ॥ २६ ॥

शमं शमं नभस्वन्तः पुनन्ति परितोजगत् । उज्जिहीषे महाराज त्वं प्रशान्तोन किं पुनः ॥ २७ ॥

ज॰म॰ शममित्यादि। नभस्वन्तोवायवः शमं शमं शान्त्वा शान्त्वा आभीक्ष्ण्ये णमुल् नोदात्तेति वृद्धिप्रतिषेधः आभीक्ष्ण्ये द्वे भवतः परितः सर्व्वतोजगत्पुनन्ति पवित्रयन्ति प्रशान्ताअपि पुनर्भूत्वा जगत्पुनन्ति हे महाराज त्वं पुनः प्रशान्तोऽपि किन्नोज्जिहीषे नोत्तिष्ठसि ओहाङ्गतावित्यभ्यासस्य भृञामित् पुमास्यादिन र्ईत्वं ॥ २७ ॥

भ॰ शममित्यादि। नभस्वन्तोवायवः शमं शमं शान्त्वा शान्त्वा परितः सर्व्वतोजगत्पुनन्ति पवित्रयन्ति पूञगिचचकारात् शोधे घादेः खोनेइति ह्रस्वः चणम्बाभीक्ष्ण्यइति शमेश्चणम् आभीक्ष्ण्ये द्वित्वं लोकतः सिद्धं हे महाराज त्वं पुनः प्रशान्तः सन् किं न उज्जिहीषे न उद्गच्छसि ओहाङ्गतौ आद्योरालोप्यइति ईः ॥ २७ ॥

प्रोर्णोति शोकश्चित्तं मे सत्त्वं संशाम्यतीव मे। प्रमार्ष्टि दुःखमालोकं मुञ्चाम्यूर्ज्जं त्वया विना ॥ २८ ॥